

Således opstår en model fra arcurio®

arcurio®
Oldtimers-i særklasse

Alle modeller fra firmaet arcurio® er fremstillet i hånden. Det er utroligt fascinerende at iagttage, hvordan en model bliver til. Derfor lader vi dig gerne kaste et blik i kulisserne og følge med i, hvordan en model fødes.

Allerede ved udvælgelsen af den rigtige trækvalitet, er det uhyre vigtigt at være meget omhyggelig. Alle enkeltdele skal passe sammen - ikke blot i størrelse men også farvemæssigt. Også træets struktur må udvælges perfekt, så de enkelte dele til modellen fremtræder som en helhed.

Og det kræver årelang erfaring og stor kompetence i at arbejde med træ - en evne, der ikke kan erstattes af en maskine.

Også fremstillingen af de mekaniske dele kræver stor erfaring og ikke mindst en sikker hånd. Træ går nemt i stykker - et forkert greb i værktøjet, så brækker tandhjulet som en porøs sten.

Da mekanikken, som f.eks. bevæger hjulene, er fuldt ud funktionsdygtig og tillige skal kunne tåle en vis belastning, må udvælgelsen af det egnede træ her til ske med største omhyggelighed.

Selv om alle modeller har samme mål inden for den enkelte modeltype, så opstår der alligevel små differencer som gør hver enkelt model til et unika præget af træets naturlige beskaffenhed og håndværkets indflydelse.

Træet er ikke lakeret, men derimod behandlet organisk. Efter vor mening mister det ædle træ sin naturlighed og sit lette ydre gennem en lakering.

Modellen er konserveret ved anvendelse af olivenolie fra Toscana. Det garanterer, at hele modellen fremstår smukt og naturligt gennem flere år - uden at miste træets naturlighed, struktur og farve.

Selv om fremstillingen af hver enkelt model tager mange timer, er resultatet altid lønnen i sig selv. Ved slutningen af produktionen står man med et færdigt objekt, som unge som gamle får lyst til at berøre og nyde de enkelte detaljer. De glatte flader indbyder til en berøring på en måde, så man mærker træet med det yderste af fingerspidserne. Og naturligvis skal alle skubbe den færdige model frem og tilbage, for at forvise sig om, at den smukke model af træ også kan køre.

Sådan begyndte det hele

arcurio®
Oldtimers-i-særklasse

I 1930'erne befandt Mellemeuropa sig hvad angår udbredelsen af automobilet nærmest i en slags tornerosesøvn - i alle tilfælde sammenlignet med de pulserende storbyer i USA. Og mens der allerede til tider kunne opstå trafikalt kaos i byer som New York og San Francisco, så kunne der gå uger i mellem man i de mellemeuropæiske store og små byer oplevede et automobil med en ægte Otto-motor. Og oven i det havde forskellige avisberetninger skabt en del furor omkring luksusmodellerne fra Amerika og derved skabt en stærk længsel efter bilen her i Europa.

Og netop af samme grund satte vores bedstefar sig til arbejdsbordet i sit snedkerværksted, der lå i den lille tjekkiske by Kosova Hora, og ud fra et avisfoto fremstillede han en ægte Ford Lincoln V12 i træ. Bedstemor har fortalt, at træbilen var tiltænkt hans ældste søn, men at alle, der havde iagttaget ham under arbejdet, nok vidste, at modellen også blev fremstillet lidt for hans egens skyld - så kunne han drømme om den amerikanske model - vel at mærke ud fra en Lincoln i størrelsesforholdet 1:12.

Da trælegetøjsbilen var færdig, måtte han fremstille endnu et dusin af denne vidunderlige Lincoln-model, for efterspørgslen fra den lille landsby var ganske enorm. Og de fleste kunder var de voksne, som under hele fremstillingsprocessen havde iagttaget ham og set hvordan modellen voksede frem af træet. Selvfølgelig skyndte de sig alle at bedyre, at modellen naturligvis var til deres børn. Men da den lokale sognepræst også anskaffede sig en Lincoln i træ, blev det klart for enhver, at der her var tale om andet end bare et stykke trælegetøj. Den vakte længsel og drømme og blev hurtigt et objekt, der var efterspurgt.

Bedstefar kunne sandsynligvis have fremstillet endnu flere Lincoln-modeller, hvis ikke krigen var kommet i 1939. Og da nazisternes skrækgime sluttede i 1945, kom kommunisterne til magten bare tre år senere, og hans snedkeri blev statens ejendom. Og her kunne han så som almindelig arbejder se til, hvordan snedkeriet mere og mere gled ud i økonomisk uføre.

De tegninger, han havde fremstillet Lincoln-modellen efter, lykkedes det ham imidlertid at redde, og de overlevede hele perioden på loftet - godt gemt af vejen. Og i september 1998 fremstillede en snedker atter en Lincoln i træ efter disse tegninger.

Da vi første gang holdt en Lincoln i hånden, oplevede vi med det samme en sjælden fascination, og vi kunne tydeligt fornemme den store begejstring, som de første købere af modellen måtte have haft tilbage i 1932.

Vi er stolte over, at vi til glæde for et større publikum nu kan genintroducere Lincoln-modellen efter så mange års tornerosesøvn.

Vi har sat endnu flere modeller i produktion - de fleste efter bedstefars forlæg, og vi er sikre på, at hvis han skulle have fremstillet dem i dag, ville de se ud netop som de gør.